

R O Z M A I T O Ś C I.

We Czwartek

N^{ro}. 143.

14. Grudnia 1820.

Nieco o Kirgizach.

Ces. Ross. Radca Stanu Negri, rodem Grek i wielki znawca krajów wschodnich, u-
dać się miał w środku miesiąca Września z
licznym orszakiem, kilkunastu Officerami, lekar-
zem i t. d. oraz pod zastoną 200 do 250 ko-
zaków i z dział z Orenburgu do Bucha-
ry, jako Posel Rossyjski. Przyłączył się
choć do niego wielka karawana kupców Bu-
charyjskich, którzy pierwsi lękali się by-
li rozbojów ze strony Chiwanów, między
którymi a Bucharyjczykami, miała w
rzeczy samej wybuchnąć wojna. Do tej po-
dróży potrzebowano ze 300 wielbłądów, któ-
rych dostawić zobowiązał się Sultau Kirgizów
Amurgasi. Wchodzący do tych układów,
Officer i lekarz Poselstwa po trzy dniowem
mozolnem szukaniu Sultana, znaleźli go na-
koniec w stepach na granicy Rossyjskiej w
jego obozie. *) Ponieważ właśnie pod ówczas
zachorowała była jedna z jego trzech niewolnic
lekarz miał zrzeczność zobaczenia iey. Ubra-
na była w bogate szaty jak noszą mężczyźni;
na głowie miała wysoką czapkę w kształcie
uciętego górną ostrokągu. Czapka ta była od
złota, lity i połączaną materyi srebrnej, w
około obsadzona kilkuset kamieniami drogie-
mi różnego rodzaju jako to: wielkimi tur-
kusami, rubinami, dyamentami, ametystami,
krwawnikami agatami i t. p. między które mie-
szane były korale i prawdziwe perły. Na
wierzchu czapki przypięte były pióra w sma-
kę Tareckim; a spodniej części wisiło mnó-
stwo sznurków z prawdziwych korali peret,
złota i srebra i innych tym podobnych spada-
jących na gors i ramiona. Miała ze 30 lat i
była najstarszą Sultana żoną; drugich dwie,
które były młodsze, piękniejsze i ozdobniej
jeszcze ubrane, lekarzowi niepokazano. Strój
Sultana złożony jest z materyi i ozdób Per-
skich i Rossyjskich.

*) Step jest to okolica podolna, gdzie Kirgizy obo-
zować zwykli.

Dnie 7. i 8my Września były święteoz-
ne u Mahometanów w Orenburgu. Kirgi-
zy odpawali zaprowadzone u nich turnieie i
gonitwy (po rosyjsku *Skaczka*) przyczem
tryumfujący odbierał narody. Turnieie odby-
wają się tym sposobem. Na otwartem miej-
scu robią widze koło, w środku którego wal-
czą dwaj zapaśnicy. Zwycięzca pozostaje w
środku koła i oczekuje nowego zapaśnika;
zwyciężony wychodzi z koła ze wstydem i
znik w tłumie widzów. Kto na samym ostat-
ku miejsca dotrzyma, odbiera nagrodę. Go-
nitwy są dwojakie. Do jedney występuje 2
chłopców i jedna dziewczyna. Jeden z nich
prowadzi konia na którym siedzi dziewczyna,
drugi iedzie za nią w niejakiej odległości po-
dobnież na koniu; z początku iedzą z wolna,
lecz potem coraz bardziej konie przypuszczają,
a gdy już pędzą czwałem, chłopiec pierw-
szy puszcza cugle konia dziewczyny, która
wtedy spina konia ostrogą i pędzi go, co mo-
że wyskoczyć. Z pierwszym chłopcem nie ma
nic do czynienia, tylko z drugim, jeżeli ten
ją dogoni i knutem uderzy, prowadzi ją z try-
umfem na odwrót. Druga nazywa się gonit-
wa wielka i jest powszechna. Każdy są-
dzący mieć konia dobrego do gonitwy staje
na 20 do 30 wiorstw (3 do 5 mil Niemiec-
kich) od mety. Wszyscy stają rzędem i na da-
ny znak przypuszczają konie w zapasy dopy-
ki nie staną u mety. Ten co w wszystkich wy-
przedzi, odbiera nagrodę uwiązaną do mety a
składającą się z konia, krowy, woła i t. d.

Ofiary uczynione w tem półroczu do Bi-
blioteki Towarzystwa Warszawskiego.

(Z gazety Warszawskiej.)

Kommissya Rządową Wyznań Religij-
nych i Oświecenia Publicznego ofiarowała:
Nowy testament tłumaczenia Xiędza Wuy-
ka, przedrukowany w Petersburgu 1815 r.,
nakładem Zgromadzenia Rosyjskiego Biblij-
nego.

Od Członków Towarzystwa.

Pisarz Aktowy Królestwa Polskiego i Deputowany na Sejm, Walenty Skorochood Mąrowski: *Xiążek różnych lektorskich* 40.

Professor Uniwersytetu Król. Warszaw. Zabellewicz: dzieł kilkadziesiąt w różnych przedmiotach i językach.

Franciszek Wężyk *Poema własne: Okolice Krakowa.*

Prezes Towarzystwa Królewskiego umiejętności w Pradze-Czeskiej X. Dobrowski:

a) *Lehrgebäude der Böhmischen Sprache* 1819.

b) *Heldengesang vom Zuge gegen die Polowcen von Joseph Müller* 1811.

Professor Chemii w Petersburgu Alexander Scherer dzieło własne: *Die Heilquellen des Russischen Reichs. St. Petersburg* 1820.

Od różnych osób.

Senator Biskup Augustowski Ignacy Czyżewski ofiarował książek: *Lingua, seu ars loquendi Henrici Knanstini* 1563.

Senator Kasztelan Franciszek Nakwaski: *Malvins, ou L'instinct du coeur — traduit du Polonais par une Polonoise. Tomes deux à Varsovie* 1817.

Maior Szczanioki Jan: *Xiążkę modlitw w języku Arabskim, zawierającą kilka rozdziałów z Alkoranu.*

Kommissarz Obwodu Płockiego Michał Kisielnicki: *Książkę w języku Arabskim zawierającą codzienne modlitwy prozą i wierszem. Książkę tę Kommissarz rzeczony uzyskał dla Towarzystwa od Sędziego Pokoju w Obwodzie Płockim Józefa Lasockiego, którego Pradziad Ludwik Antoni Lasocki, Podczaszy Wyszogrodzki, Maior wojska Polskiego, w oświeśle sławnej wyprawy przeciwko Turkom za Króla Jan III. zabrał w Granicyli Strygonim dnia 27. Października 1683 roku.*

Cenzor pism peryodycznych Fryderyk Baociarelli: *dzieło matematyczne Euklidesa po Włosku, drukowane 1543 roku.*

Kapitan Artylleryi Józef Bem pismo własne litografowane: *Notes sur les fusées incendiaires.*

Hr. Stanisław Dunin Borkowski własne dzieło: *podróż do Włoch.*

Obywatel Jerzy Zenowicz dzieło własne: *Defense de la Pologne, ou l'histoire morale, politique et littéraire de cet ancien état.*

Sekretarz Józef Saniewski: *Persii et Juvenalis Satyrae — Biponti — 1785.*

Magister Prawa Jan Kozłowski: *Pauli Jovii historia sui temporis — Venetiis* 1553.

Obywatel Eugeniusz de Brenn: *różnych dzieł sto kilkadziesiąt.*

Magister prawa i administracyi Tadenz Woiewódzki, *rozprawę własną w rękopismie: O dokrach rządowych.*

Obywatel Józef Marciszewski własne dziełko: *Zasady do ocenienia dóbr ziemskich.*

Bezimienny: *Pedacii Dioscoridis Anazarbii de re medica libri VI. Lugduni* 1554.

Bezimienny z Woiewództwa Kaliskiego: *Novus Atlas w Tomach 4; wydania Wilhelma i Jana Blacu.*

Bezimienny: *Via Vitae Sacerdotis.*

Ofiary do Muzeum i Gabinetu rzeczy przyrodzonych:

Kommissyia Rządowa Skarbu ofiarowała Buławę Hetmańską, która, dochodząc z pieczętąki herbowej przy niej będącej, musiała być własnością skarbcu Xiążąt Wiśniowieckich.

Prezes działu umiejętności Alexander Hr. Chodkiewicz: *Kopersztych Mikotaja Kopernika sposobem litograficznym w Wiedniu zrobiony:*

Jenerał Dywizyi Wincenty Hr. Krasinski tyżkę znalezione pod Boremlem na Wołyniu w dawney mogile.

Archidyakon Łowicki X. Franciszek Czajkowski, zmarły d. 15. Czerwca r. b.

a) *Instrument mierniczy Teodolidem zwany, roboty Dollonda.*

b) *Medał złoty z napisem Merentibus, który niegdys od Króla Stanisława Augusta w nagrodę otrzymał.*

Michał Hr. Kossakowski, Pisarz Polny W. X. L. *Figurę Bóstwa Indyjskiego znalezione w Kownię.*

Posel Powiatu Błonskiego Józef Hrab. Krasinski: *dwie blachy miedziane z rycinami Miasta Drezna przez Canaletti.*

Posel powiatu Orłowskiego Kazimierz Sokolowski: *zbiór napisów na obrazach i nadgrobkach w Koscielu Kolegaity Kruswickiej.*

Professor i Członek Wielkiej Akademii umiejętności i sztuk pięknych w Rzymie Reinhart dzieło Szyllera: *Woyna trzydziestoletnia, które w bitwie pod Nowi we Włoszech Jenerałowi Dąbrowskiemu życie ocaliło.*

Professor Szkoły Woiewódzkiej w Kielcach Adryan Krzyżanowski: *Medał brzo-*

zowy bitwy w Paryżu roku bieżącego na pamiętkę Kopernika.

Poręcznik Biesiekierski: dwie kopie żelazne wydobyte z ziemi na polu wsi Płowce pod Radziejowem w miejscu bitwy z Krzyżakami za Władysława Łokietka.

Woyoi Gmin wsi Cygów i Wola Cygowska: Popielnicę i toporek wykopane na polach Gmin rzeczonych w Obwodzie Stanisławskim.

Proboszcz Myszynicki, Rada Woiewództwa Płockiego X. Zabłocki: drzewo przyktorem wykopnie się bursztyn.

Budowniczy [w Londynie London: wzór w rysunku nowego Trebhauzu jego wynalazku.

Zaeni rodacy! za te wasze dary, które wiernie użytkowi publiczności poświęcimy, odbierzcie nasze czute podziękowanie.

Nieco o rękodzielnictwach Francuzkich.

Dochód roczny, pochodzący z przemysłu fabryk i rękodzielnictw Francuzkich szacują teraz przeszło 1870 milionów franków; Z tego pozostałe na korzyść rękodzielnictwa nadzwyczajnego więcej coś jak 182 milion. franków, a zatem prawie 10 od sta, po odtrąceniu od sumy powyższej 416 milionów za wartość materjałów surowych produkcji krajowej, 186 milion. za opłatę robotników i 192 milion. za narzędzia, warsztaty, budowle, węgle kamienne światło i t. d. W Mühlhausen w Alzacyi zdaje się, że maszyny do wyrobków bawełnianych, z ziemi wyrastaia; w każdym roku przybywa wiele nowych, a mieszkańcy usharzają się bardzo na dym pochodzący z węgla kamiennych użytych do maszyn parowych. Towary bawełniane są nadzwyczajnie tanie, nawet fabryki sukienne cierpią z tego powodu. Fabryka wyrabiania cukru z ówikły utrzymuje się bardzo dobrze. W czasie ostatniej wystawy pódów przemysłowych w r. 1819 przystał Hrabia Chaptal, najpiękniejszy cukier wyrobiony z tej rośliny i wiele z fabryk cukru ówikłowego jako: w Chaumont nad Ligierą, Tonrray, Arras, Pont à Mousson i Chateau - Neuf odebrały medale honorowe i nayszczętniej namieniano o nich; pokup tego cukru równa się dosyć dó cukru ciągnionego ze trzciny cukrowej, osobliwie, że cło duże utrudnia przywóz cukru trzcinowego; obecnie jest we Francyi 20 fabryk w ruchu wyrabiających cukier z ówikły, iakoż więcej używają tam cukru z

ówikły i winogron, niż owego ze trzciny cukrowej.

Ilość cukru spotrzebowanego we Francyi r. 1819 rachują na 39 1/2 milion. kilogramów (kilogram znaczy trochę więcej jak 2 funty).

Lugdun liczy teraz więcej 15,000 tkalni iedwabnych będących w ruchu, i przez wzgląd takiego maóstwa tych fabryk, iako i doskonałości onych, odzyskał dawną sławę i pierwszeństwo. Towary lniane, których Francya dostarcza, a między któremi celują piękne batysty z departamentu północnego, szacują blisko 100 milion. franków, a towary kopopne około 143 milionów. Wełny surowej wyrabiają na różny towar we Francyi w wartości 93 milion. frank. towar zaś z niej wyrobiony szacują na 238 milionów franków.

Maszyn do przedzenia bawełny jest we Francyi 220 w ruchu. Naywięcej bawełny przychodzi z Louiziany Bengalu i Brazylji. Fabrykanci Mühlhausenscy, osobliwie P. Oberkampff zastużyli się wiele przez rozszerzenie i wydoshonalenie tego fabrykatu.

Nowe odkrycie fizyczne.

Fizycy Francuzcy zajęci są mocno odkrywaniem fizycznym Sekretarza Akademii nauk i umiejętności w Kopenhadze. Jest to wpływ kolumny galwanicznej na kompas, który na tem zależy, że zbliżywszy w pewnem oddaleniu konduktora elektryczności galwanicznej do kompasu, igła magnesowa zboczy na 45 stopku Wschodowi lub na Zachód. Skutki odkrycia tego nie mogą być jeszcze oznaczone, ale to jest niewątpliwa, iż odkrycie owe należy w poczet zjawisk zajmujących pierwsze miejsce w historii fizyki naszej ziemi.

Cegły nowego wynalazku.

Czytamy w pismach publicznych Uwiadomienie wydane od C. K. Towarzystwa patryjctwo ekonomicznego w Czechach treści następującej: Udało się Jenerałowi Maiorowi Pruskiemu i Inspektorowi milicyi krajowej, Kawalerowi Rödlich wynaleść po wielokrotnych doświadczeniach maszynę do robienia cegieł na mury, sklepienia i dachy, za pomocą której wyrabiać można codzienie po 50 i 70,000 sztuk cegieł w takim kto chce kształcie i w jakiej bądź wielkości. Możliwość do-

konania tego zawista od właściwego urządzenia gliny. Sposob postępowania wyjaśniony jest dokładnem onegoż opisaniem, a w innej rozprawie wykazane są techniczne wynalazki tego korzyści. Komisyja badawcza złożona w Kolonii z inżynierów cywilnych i wojskowych, oraz Depntacyja techniczna wyznaczona z Ministeryum handlu i rękodziel w Berlinie, uznały wynalazek ten nowym i użytecznym. Wynalazca uzyskał na to list wyłączonej swobody na lat pięć; Życzący sobie mieć rozprawy o tem wynalazku wraz z rysunkami, dostać mogą od tegoż za 50 Czerw. Zł. Modelosze atoli tych machin kosztować będą 70 Cz. Zł. Udać się można w tym mierze przez listy frankowane do P. Schorna, Król. Notaryusza szczy klasy, mieszkającego w Kolonii.

M y ś l i

Gdyby z doszy modnia, zrobić można rzecz zmysłową, nayspodobniejszą byłaby sukni arlekińskiej; Byłyby tam wprawdzie między innymi i przedniego gatunku sukna ale wszystkie w małych płatkach do żadnego użytku. I z tąd to pochodzi, że nie jednemu z mędzich naszych mędrców roi się coś o rzeczach nadzmysłowych (metafizycznych), że stanowią o prawach i mówi o wszystkich rzeczach nczonych. Lecz użyjmy go do sprawy potrzebującej gruntowny wiadomości.... Tam znajdzie skałę, o którą się jego mądrość rozbije. — We wszystkim, z czem się tylko popisywać zechce, będą same kawałki. — a na co się one przydadzą? chyba na ubranie lalek, samym tylko dzieciom zabawką będących.

Względem uczenia dzieci muzyki, jestem wcale oddzielnego zdania. Albo ich samey uczyć muzyki, albo nauk ścisłych. Oboje razem trawia się na wzajem. Nie dla tego, iakoby nie były do pogodzenia równie ogniewi z wodą, lecz namiętność żądry panowania, inż się i między one wkradła. I tak; weźmie górę muzyka, dziecko będzie miernym skrzyptkiem lub śpiewakiem i uczonym głupcem. Znajdą przewagę nauki, dziecko nie będzie w nich ostatnie, ale też nie celujące w muzyce, atoli będzie nieznosne.

Człowiek potępia obecność, a przeszłość nwielibia i tak się daleko w tem zapędza, że to, co było naysnieńszym, samą

uznaie bydź mądrością. Weźmy tylko na uwagę, ookolwiek z zachowanych święcie mów i dzieł dawnych bohaterów i filozofów. Dyoigenesa nawet ubóstwiają za to, że przed Królem Swiata okazał się prawdziwym filozoficznym gburem. Czyż nie miał może żadnego nieszczęśliwego z swoich współbraci, za którymby prosić miał Alexandra o łaskę? Tu zaiste wykrywa się nierozsądna duma i próżność, która nieiednego z filozofów dawnych była przymiotem i cechą ale zapewne nie jest tem żadnego z filozofów tegożytnych. Próżność nad którą ubolewać wypada, ale iej nie ubóstwiać.

Niestety, postąpiłiśmy tak daleko, iż głosn prawdy cale służyć nie obcemy. Gdy pomnę na dawne czasy, a przy nich na owych mądrych błaznów nadwornych, którzy Panóm swoim gadając prawdę, dali nieraz lepszą radę, niż terazniejsi błaznowaci mędrkowie — w tenozas dawne czasy pechwałam. Podobne rzeczy przekonywaiaj przecież, że prawdę miłowano! prawda jest tem dla duszy, ozem ziele tatarskie dla żołądka; gorszkie i przykre, ale iakże przyteczne dla żołądka! Daleko przyteczniejszą jest prawda dla duszy.

Zbytek jest zawsze szkodliwy. Wszyscy chcą teraz bydź uczonymi. I to także jest szkodliwe. Włóścianin wstydzi się iuż swoiego pług, a rzemieślnik warsztatu. Widzę ia w duszymoiej tę przyszłość, kiedy mnóstwo będziem mieli ludzi, dzielnie przekładających, Georgiki Wirgilego a nieznających się wcale na uprawie roli; opisujących wyborsie stroie dawnych Egipcyan, Greków i Rzymian, ale nieumiejących robić sukni. Gdy będziem głodni, będziem mogli służyć rozpraw o potrzebach bezwarunkowych i o Alceocie; będziem spragnieni, opowiedzą nam iak Rzymianie czcili Bachusa; zechcemy mieć suknie, Filolog przystny się nam rozbiorem krytycznym początku noszenia sukien, pernk i t. d. i to nastąpię msi, ieżeli wszyscy uczonymi bydź zechcą bez różnicy talentu i usposobienia do tego.

Sprostowanie

w Nrze. 281/141 Rozmaitości pod napisem Mysl w wierszu 7mym zamiast im czytać mi w wierszu totym, zamiast blischo czytać bliskiego.